

сието въ кръга и следъ падането на диска. На бурнитѣ ржкоплѣскания отъ публиката дискохвъргачътъ най-напредъ се позасмѣ, наведе глава надолу и се отправи за гардероба.

Отидохъ при него тутакси и азъ. Той току що си бѣ извадилъ фланелата. Гласътъ и тѣлото му още треперѣха отъ възторга. Азъ говорѣхъ за красивото въртене въ кръга, за върното движение на метането, за правилното летене на диска и пр. и пр., но той само поемаше дъха си, като ме поглеждаше доволенъ. Той така бѣ доволенъ, че когато обличаше панталонитѣ си, отпусна дѣсната си ржка и неволно зае поза на последния моментъ при изпускане диска отъ ржката си. После дискохвъргачътъ завърза обувкитѣ си и изправи гордо тържествуващото си тѣло, което излъчваше енергия, почувствуванa отъ всички, които му ржкоплѣскаха. Азъ стиснахъ неговата ржка, която, здрава, като стомана, стисна моята. Това доближаване на дискохвъргача до мене ми даде възможностъ да видя съвършеното тѣло на атлета и азъ изпитахъ истинско удоволствие отъ здравия и силния човѣкъ. Азъ усѣтихъ още, че кръвта въ моитѣ вени почна по-лесно да тече. И той като че ли се преобрази. Виждаше се, че презъ неговата мисълъ се мѣркатъ други атлети, съ по-голѣмо съвършенство. Силата и красотата на атлета се чувствуваше отъ всички ни въ гардеробната стая. Никога не съмъ усѣщалъ по-голѣмо удоволствие отъ красотата и силата, както сега.

Победителътъ се облѣче и заедно съ насъ направи разходката си въ боровата гора. Наблюдавахъ тоя тържествуващъ и величавъ човѣкъ, на който дрехитѣ изглеждаха като да сж прозрачни.